

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 17ης Φεβρουαρίου 2011 *

Στην υπόθεση T-385/09,

Anncο, Inc., με έδρα το Wilmington, Delaware (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον G. Triet, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Freche et fils associés, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Ιουλίου 2009 (υπόθεση R 1485/2008-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Freche et fils associés και Anncο, Inc.,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο, κατά τη διάσκεψη, από τους Μ. Ε. Martins Ribeiro (εισηγήτρια), πρόεδρο, Σ. Παπασάββα και Α. Dittrich, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Οκτωβρίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Ιανουαρίου 2010,

δεδομένου ότι δεν υποβλήθηκε αίτημα διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εκ μέρους των διαδίκων εντός της προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποίησεως περί της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και δεδομένου ότι αποφασίστηκε, κατά συνέπεια, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 16 Μαρτίου 2004, η Annco, Inc., υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο ANN TAYLOR LOFT.
- 3 Οι υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 18, 25 και 35 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:
  - κλάση 18: «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος και είδη από αυτά τα υλικά· δέρματα ζώων, τομάρια· κιβώτια ταξιδίου και βαλίτσες· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· τσάντες χειρός, πορτοφόλια για κέρματα, βαλίτσες»·

- κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποΐας, φορέματα, φούστες, κοστούμια, παντελόνια τζιν, πουλόβερ, πουκάμισα, κοντομάνικα μπλουζάκια, πλεκτές μπλούζες χωρίς μανίκια, κορμάκια, πουλόβερ, γιλέκα, γάντια, ενδύματα για τον ύπνο, ρόμπες, μαγιό, μπλούζες, υποδήματα, παντελόνια, παντελόνια κοντά, σακάκια, παλτά, κάλτσες κοντές, καλσόν, καπέλα και κασκέτα, ζώνες, κασκόλ και εσώρουχα»·

  - κλάση 35: «Υπηρεσίες λιανικής πώλησης· υπηρεσίες λιανικής πώλησης προϊόντων, παρεχόμενες μέσω ηλεκτρονικών δικτύων παγκόσμιας εμβέλειας· υπηρεσίες λιανικής πώλησης στους τομείς των ενδυμάτων, υποδημάτων, γυναικείων τσαντών, μικρού μεγέθους εξαρτημάτων από δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, κοσμημάτων, ειδών ατομικής περιποίησης, αρωμάτων και καλλυντικών»·
- 4 Η αίτηση κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 51/2004, της 20ής Δεκεμβρίου 2004.
- 5 Στις 18 Μαρτίου 2005 η Freche et fils associées άσκησε ανακοπή βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009) κατά της καταχώρισης του οικείου σήματος, επικαλούμενη κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009].
- 6 Η ανακοπή στηριζόταν σε ορισμένα από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που καλύπτει το λεκτικό σήμα LOFT, το οποίο καταχωρίστηκε στη Γαλλία στις 22 Αυγούστου 2003

με τον αριθμό 13089435, με ισχύ από 16ης Μαρτίου 2001, μεταξύ άλλων για προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 18 και 25 και αντιστοιχούν, για εκάστη των κλάσεων αυτών, στην ακόλουθη περιγραφή:

- κλάση 18: «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος· είδη από δέρμα ή απομιμήσεις του δέρματος· (εξαιρουμένων των θηκών οι οποίες προσαρμίζονται στα προϊόντα που προορίζονται να περιέχουν, γαντιών και ζωνών)· πορτοφόλια από μη πολύτιμα μέταλλα· τσάντες χειρός· σάκοι ταξιδίων· κιβώτια από δέρμα ή ναστόδερμα· κασέλα ταξιδίου, καλύμματα από δέρμα (γούνες)· δέρματα σαμούα εκτός εκείνων που προορίζονται για καθαρισμό· δέρματα ζών· κιβώτια ταξιδίου και βαλίτσες· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου»·

  - κλάση 25: «Ενδύματα, εσώρουχα, αθλητικά ενδύματα εκτός από κατάδυση, ζώνες, γάντια, υποδήματα, πιλοποιία»·
- 7 Η ανακοπή στρεφόταν κατά του συνόλου των προϊόντων και των υπηρεσιών που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 8 Με την από 12 Αυγούστου 2008, το τμήμα ανακοπών δέχτηκε την ανακοπή, καθόσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 18 και 25, με το αιτιολογικό ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως και απέρριψε την ανακοπή, καθόσον αφορούσε τις υπηρεσίες της κλάσεως 35. Το τμήμα ανακοπών διαπίστωσε ότι τα επίμαχα προϊόντα ήταν ταυτόσημα και επισήμανε ότι στο πλαίσιο συνολικής εκτιμήσεως, τα σημεία LOFT και ANN TAYLOR LOFT παρουσίαζαν ομοιότητα μεσαίου βαθμού λόγω του ότι σύλληψη σχετική με σοφίτα (loft) ήταν παρούσα σε αμφότερα τα σημεία. Δεδομένης της ταυτότητας των προϊόντων και του γεγονότος ότι η λέξη «loft» διατηρούσε αυτοτελή διακριτική θέση στο προς καταχώριση σήμα, οι καταναλωτές είναι δυνατό να πιστέψουν ότι τα επίμαχα προϊόντα προέρχονται από επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους.

- 9 Στις 10 Οκτωβρίου 2008, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 10 Με απόφαση της 1ης Ιουλίου 2009 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Ειδικότερα, έκρινε, αφενός, ότι τα προϊόντα που αφορούσε το προς καταχώριση σήμα και τα προϊόντα που αφορούσε το προγενέστερο σήμα ήταν ταυτόσημα και, αφετέρου, ότι παρά την έντονη εννοιολογική ομοιότητα, τα συγκρουόμενα σημεία εμφάνιζαν στο πλαίσιο σφαιρικής εκτιμήσεως μικρή ομοιότητα. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως λόγω του ότι η κοινή λέξη «loft» ήταν το κυρίαρχο στοιχείο του προς καταχώριση σήματος και το μοναδικό στοιχείο του προγενέστερου σήματος. Το ενδιαφερόμενο κοινό, αποτελούμενο από μέσους Γάλλους αγοραστές προϊόντων στον τομέα των δερμάτινων ειδών και της ενδύσεως θα μπορούσε να πιστέψει ότι τα προϊόντα έχουν την ίδια καταγωγή ή ότι ANN TAYLOR LOFT είναι το όνομα της καινούριας σειράς προϊόντων της Freche et fils associés.

Αιτήματα των διαδίκων

- 11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει βάσιμη την προσφυγή·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση, προβλέποντας την καταχώριση του σήματος ANN TAYLOR LOFT για τις κλάσεις 18 και 25, πέραν της κλάσεως 35, για την οποία και έγινε δεκτή η αίτηση καταχώρισεως από το τμήμα ανακοπών και δεν αμφισβητήθηκε.

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

12 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή.

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 13 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους που αφορούν παράβαση, αφενός, του άρθρου 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 και, αφετέρου, του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.
- 14 Σκόπιμο είναι να εξεταστεί καταρχάς ο λόγος που αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

- 15 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2047/2009 κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση αν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα».
- 16 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', περίπτωση ii, του κανονισμού 207/2009 προγενέστερα σήματα είναι τα καταχωρισμένα σε κράτος μέλος σήματα, η ημερομηνία καταθέσεως των οποίων είναι προγενέστερη της ημερομηνίας αιτήσεως κοινοτικού σήματος.
- 17 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το ενδεχόμενο να σχηματίσει το κοινό την πεποίθηση ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις [βλ. υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, T-325/06, Boston Scientific κατά ΓΕΕΑ – Terumo (CAPIO), η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στη Συλλογή, σκέψη 70 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 17].
- 18 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι ο κίνδυνος συγχύσεως του κοινού πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς λαμβανομένων υπόψη όλων των ασκούντων εν προκειμένω επιρροή παραγόντων (βλ. απόφαση CAPIO, σκέψη 17 ανωτέρω, σκέψη 71 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22· Canon, σκέψη 17 ανωτέρω, σκέψη 16, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 17 ανωτέρω, σκέψη 18).

- 19 Αυτή η σφαιρική εκτίμηση γίνεται με δεδομένο ότι υφίσταται αμφίδρομη σχέση μεταξύ των συνεκτιμώμενων παραγόντων και, ιδίως, μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των καλυπτόμενων από τα σήματα προϊόντων ή υπηρεσιών. Ειδικότερα, τυχόν μικρός βαθμός ομοιότητας μεταξύ των προσδιοριζόμενων από τα σήματα προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από την έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως [βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, C-234/06 P, Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-7333, σκέψη 48· απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ – Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 25· βλ. επίσης, κατ’ αναλογία, απόφαση Canon, σκέψη 17 ανωτέρω, σκέψη 17]. Η αμφίδρομη σχέση μεταξύ των παραγόντων αυτών προβάλλεται στην όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 207/2009, κατά την οποία η έννοια της ομοιότητας πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τον κίνδυνο συγχύσεως, του οποίου η εκτίμηση εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, και ιδίως από το κατά πόσον το σήμα είναι γνωστό στην αγορά, από τη συσχέτιση που μπορεί να γίνει με το χρησιμοποιηθέν ή καταχωρισθέν σημείο, από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ. απόφαση CAPIO, σκέψη 17 ανωτέρω, σκέψη 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 20 Εξάλλου, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Συγκεκριμένα, από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, κατά το οποίο «υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού», προκύπτει ότι ο τρόπος με τον οποίο ο μέσος καταναλωτής του επίμαχου είδους προϊόντος ή υπηρεσίας προσλαμβάνει τα σήματα έχει καθοριστική σημασία για τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Ο μέσος καταναλωτής, όμως, προσλαμβάνει συνήθως το σήμα ως σύνολο και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (βλ. απόφαση CAPIO, σκέψη 17 ανωτέρω, σκέψη 73 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, κατ’ αναλογία, απόφαση SABEL, σκέψη 18 ανωτέρω, σκέψη 23).
- 21 Στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτίμησης του κινδύνου συγχύσεως, ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Εξάλλου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το στοιχείο ότι ο μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να συγκρίνει απευθείας τα διάφορα σήματα, αλλά επαφίεται στην ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι το επίπεδο της προσοχής του

μέσου καταναλωτή ποικίλλει αναλόγως της κατηγορίας των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ – Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 28, και της 30ής Ιουνίου 2004, T-186/02, BMI Bertollo κατά ΓΕΕΑ - Diesel (DIESELIT), Συλλογή 2004, σ. II-1887, σκέψη 38· βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 26].

- 22 Εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα είναι εθνικό σήμα που έχει καταχωριστεί στη Γαλλία. Επομένως, όπως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η εξέταση πρέπει να περιοριστεί στο γαλλικό έδαφος. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται, όπως ορθώς παρατήρησε το τμήμα προσφυγών στην ίδια σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τον μέσο Γάλλο καταναλωτή προϊόντων του τομέα των δερμάτινων ειδών και της ένδυσης, που αντιστοιχεί σε ευρύτατο δείγμα του πληθυσμού. Οι διαπιστώσεις αυτές, οι οποίες δεν αμφισβητήθηκαν από τους διαδίκους, πρέπει να γίνουν δεκτές.
- 23 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να εξεταστεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών σχετικά με τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημείων.

Όσον αφορά την ομοιότητα των προϊόντων

- 24 Σχετικώς, αρκεί η διαπίστωση ότι η άποψη την οποία υιοθέτησε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία τα επίμαχα προϊόντα είναι πανομοιότυπα, και την οποία πάντως δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα, πρέπει να γίνει δεκτή.

Όσον αφορά την ομοιότητα των σημείων

- 25 Όπως επισημάνθηκε ήδη στη σκέψη 20 ανωτέρω, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που αυτά προκαλούν, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (βλ., επίσης, απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, C-254/09 P, Συλλογή 2010, σ. I-7989, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 26 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι δύο σήματα είναι παρόμοια οσάκις, κατά την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού, υπάρχει μια τουλάχιστον μερική ισότητα μεταξύ τους όσον αφορά μία ή πλείονες ουσιώδεις πτυχές, ήτοι οπτικές, ακουστικές και εννοιολογικές πτυχές (αποφάσεις MATRATZEN, σκέψη 19 ανωτέρω, σκέψη 30, και CAPIO, σκέψη 17 ανωτέρω, σκέψη 89· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση SABEL, σκέψη 18 ανωτέρω, σκέψη 23).
- 27 Εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα αποτελείται αποκλειστικώς από τη λέξη «loft», ενώ το προς καταχώριση σήμα αποτελείται από το λεκτικό στοιχείο «ann taylor loft».
- 28 Κατά πρώτον, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι υπήρχε μεν οπτική και φωνητική ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημείων, καθώς στο προς καταχώριση σήμα άλλα στοιχεία προηγούνταν της λέξης «loft», η ομοιότητα όμως αυτή δεν ήταν έντονη. Επομένως, καίτοι η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η οπτική και φωνητική εντύπωση των επίμαχων σημείων είναι πολύ διαφορετικές λόγω της παρουσίας του κυρίαρχου στοιχείου «ann taylor» στο προς καταχώριση σήμα, παραδέχεται ότι υπάρχει «μικρή ομοιότητα των οικείων σημείων». Η κρίση του τμήματος προσφυγών ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να γίνει δεκτή.

- 29 Δεύτερον, όσον αφορά την εννοιολογική ομοιότητα, το τμήμα προσφυγών, επιβεβαιώνοντας το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα ανακοπών έκρινε, στις σκέψεις 18 και 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το λεκτικό σήμα ANN TAYLOR LOFT ομοιάζε με ονοματεπώνυμο Αγγλοσάξονα στο οποίο η λέξη «ann» μπορούσε ευχερώς να γίνει αντιληπτή ως κύριο όνομα, η λέξη «taylor» ως δεύτερο κύριο όνομα ή μέρος κύριου ονόματος και η λέξη «loft» ως πατρώνυμο. Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε, στη σκέψη 19 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, βασιζόμενο στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Δεκεμβρίου 2008, T-212/07, Harman International Industries κατά ΓΕΕΑ – Becker (Barbara Becker) (Συλλογή 2008, σ. II-3431), ότι το στοιχείο «loft», ως όνομα, είναι το κυρίαρχο στοιχείο του προς καταχώριση σήματος. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών έκρινε στη σκέψη 23 της προσβαλλόμενης αποφάσεως ότι η λέξη «loft» ήταν διακριτικό στοιχείο, καθότι ήταν ξένη λέξη στη Γαλλία και δεν θα γινόταν κατ' ανάγκη αντιληπτή ως ονομασία γένους τόπου εμπορίας προϊόντων. Η λέξη «loft» θα γινόταν μάλλον αντιληπτή ως αγγλικό ουσιαστικό άνευ σημασίας ή ως πατρώνυμο.
- 30 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εν λόγω ανάλυση. Ειδικότερα, κατ' αυτή, το γαλλικό κοινό δεν προσλαμβάνει ως αγγλικό πατρώνυμο την κοινή στα δύο επίμαχα σημεία λέξη «loft», καθώς η λέξη αυτή χρησιμοποιείται στη γαλλική, προκειμένου να δηλώσει χώρο αποθήκευσης που έχει μετατραπεί σε χώρο διαβίωσης για προσωπικούς ή εμπορικούς λόγους. Επομένως, παρά την παρουσία στα δύο σημεία της λέξης «loft», το στοιχείο «ann taylor» κυριαρχεί συνολικώς, λόγω του ότι είναι το διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο των σημάτων ANN TAYLOR και ANN TAYLOR LOFT, σε βαθμό που να καθιστά τις λοιπές συνιστώσες αμελητέες. Δεν υπάρχει συνεπώς καμία εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων.
- 31 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανάλυση του τμήματος προσφυγών δεν μπορεί να γίνει δεκτή, επειδή βασίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή.
- 32 Ειδικότερα, όπως ήδη διαπίστωσε το τμήμα ανακοπών στην απόφασή του, η λέξη «loft» όχι μόνο δεν είναι ξένη λέξη, αλλά είναι λέξη που περιγράφει στη γαλλική

ορισμένο είδος κατοικίας. Παρότι προέρχεται από την ισοδύναμη αγγλική λέξη, η λέξη «loft» λόγω της εντάξεώς της στη γαλλική, έγινε, εξ ολοκλήρου, γαλλική λέξη. Επομένως, έχοντας συγκεκριμένη σημασία στη γαλλική, ενώπιον της λέξης αυτής το μέσο γαλλικό κοινό θα τη συσχέτιζε με ορισμένο είδος κατοικίας, καθώς γνωρίζει την εν λόγω σημασία, και όχι με αλλοδαπό πατρώνυμο, πατρώνυμο που εξάλλου το ΓΕΕΑ αναγνωρίζει ότι δεν είναι το πλέον σύνηθες στις αγγλοσαξονικές χώρες. Επιπλέον, δεν είναι δυνατό να υποστηριχθεί βασίμως ότι η λέξη «loft» χρησιμοποιείται σπάνια στη γαλλική.

- 33 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο το στοιχείο «ann taylor» είναι το κυρίαρχο στη συνολική εντύπωση, επειδή τα σημεία ANN TAYLOR και ANN TAYLOR LOFT χαιρούν φήμης έναντι του κοινού, δεν μπορεί, επομένως, να γίνει δεκτό.
- 34 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι τα σημεία ANN TAYLOR LOFT ή ANN TAYLOR τυγχάνουν μιας τέτοιας φήμης στο κοινό, καθότι τα αποδεικτικά στοιχεία αφορούν τις Ηνωμένες Πολιτείες. Συναφώς, η ύπαρξη διαδικτυακού ιστότοπου δεν αρκεί προκειμένου να αποδειχτεί η ύπαρξη τέτοιας φήμης. Η ίδια η προσφεύγουσα διευκρινίζει, εξάλλου, ότι «έχει αναλάβει ορισμένες ενέργειες, προκειμένου να μπορέσει να είναι σε θέση να επεκταθεί σε άλλες χώρες, μεταξύ των οποίων και οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης», πράγμα που υποδηλώνει την απουσία επί του παρόντος φήμης του προς καταχώριση σήματος ή του σημείου ANN TAYLOR στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα στη Γαλλία.
- 35 Επιπλέον, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το στοιχείο «ann taylor» μπορεί να θεωρηθεί ως κυρίαρχο στο σημείο ANN TAYLOR LOFT, η εξακρίβωση της εννοιολογικής ομοιότητας δεν μπορεί να γίνει λαμβανομένου υπόψη του μοναδικού κυρίαρχου στοιχείου, καθόσον, κατά τη νομολογία, το κυρίαρχο στοιχείο μπορεί να αποτελέσει το μοναδικό κριτήριο για την εκτίμηση της ομοιότητας μόνο στην περίπτωση που όλα τα

άλλα συστατικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα (απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, C-498/07 P, *Aceites del Sur-Coosur* κατά *Koïre* και ΓΕΕΑ, Συλλογή 2009, σ. I-7371, σκέψη 62).

- 36 Η λέξη «loft» που περιλαμβάνεται στο προς καταχώριση σήμα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αμελητέα στη συνολική εντύπωση, εφόσον συμπληρώνει το στοιχείο «ann taylor» προσθέτοντάς του χαρακτηριστικό που θα μπορούσε να σχετίζεται, λαμβανομένων υπόψη των επίμαχων προϊόντων, με σειρά ενδυμάτων που αντιστοιχεί σε ορισμένο τρόπο ζωής σχετικό με τον νέο αυτό τύπο κατοικίας ή υιοθετεί ορισμένους από τους κώδικές του.
- 37 Εξάλλου, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι στο πλαίσιο της συνολικής εντύπωσης που προκαλεί το προς καταχώριση σήμα, το στοιχείο «ann taylor» είναι προφανώς, για το γαλλικό κοινό, πολύ πιο διακριτικό από τη λέξη «loft», λόγω του ότι αυτή έχει σαφή και ορισμένη σημασία στη γαλλική. Το στοιχείο «ann taylor» παραπέμπει σε κύρια ονόματα ή πατρώνυμο και αγγλικό κύριο όνομα, με αποτέλεσμα να προκαλεί περισσότερο την προσοχή του γαλλικού κοινού.
- 38 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι, συνολικά, δεδομένης της διαπιστώσεως της οπτικής και φωνητικής ομοιότητας που δεν είναι έντονη καθώς και της αδιαμφισβήτητης εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, επειδή το στοιχείο «ann taylor» είναι το πλέον διακριτικό στοιχείο του προς καταχώριση σήματος και προκαλεί περισσότερο την προσοχή του ενδιαφερόμενου κοινού, η συνολική ομοιότητα των δύο επίμαχων σημείων είναι μικρή.

Όσον αφορά τον κίνδυνο συγχύσεως

- 39 Πρέπει να υπομνησθεί ότι κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται οσάκις, σωρευτικώς, ο βαθμός ομοιότητας των επίμαχων σημάτων και ο βαθμός ομοιότητας των προϊόντων

ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα σήματα αυτά είναι αρκούντως υψηλοί (απόφαση MATRATZEN, σκέψη 19 ανωτέρω, σκέψη 45).

- 40 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσία, ότι λόγω της παρουσίας του διακριτικού και κυρίαρχου στοιχείου «ann taylor» στην αρχή του σημείου ANN TAYLOR LOFT, δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος συγχύσεως του ενδιαφερόμενου κοινού, καθώς αυτό δεν είναι δυνατό να πιστέψει ότι τα επίμαχα σημεία είναι δύο διαφορετικές σειρές προϊόντων παρασχεθείσες υπό τον έλεγχο της ίδιας εταιρίας ή οικονομικώς συνδεδεμένων εταιριών.
- 41 Το τμήμα προσφυγών έκρινε αντιθέτως, στη σκέψη 19 της προσβαλλόμενης απόφασης ότι η λέξη «loft» ήταν το κυρίαρχο στοιχείο του προς καταχώριση σήματος, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, καθόσον τα προϊόντα ήταν ταυτόσημα.
- 42 Η τελευταία ανάλυση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 43 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεων στο πλαίσιο της αναλύσεως της εννοιολογικής ομοιότητας των επίμαχων σημείων, η λέξη «loft» δεν είναι το κυρίαρχο στοιχείο του προς καταχώριση σήματος. Εξάλλου, από τις ίδιες διαπιστώσεις προκύπτει επίσης ότι ακριβώς το στοιχείο «ann taylor», λόγω του ότι δεν σημαίνει κάτι για το γαλλικό κοινό, πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι περισσότερο διακριτικό από τη λέξη «loft» στο προς καταχώριση σήμα, καθώς αυτή έχει συγκεκριμένη σημασία ενώπιον του συγκεκριμένου κοινού.
- 44 Εξάλλου, υπάρχουν μικρή οπτική και φωνητική ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημείων και αναμφίβολη εννοιολογική ομοιότητα.

- 45 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι στον τομέα της ένδυσης είναι σύνηθες το ίδιο σήμα να εμφανίζεται υπό διάφορες μορφές αναλόγως του είδους του προϊόντος που προσδιορίζει. Στον τομέα αυτό είναι πράγματι σύνηθες, η ίδια επιχείρηση παραγωγής ενδυμάτων να χρησιμοποιεί παράγωγα σήματα, ήτοι σημεία που προέρχονται από ένα κύριο σήμα και έχουν ένα κοινό κυρίαρχο στοιχείο, προκειμένου να διακρίνει τις διάφορες γραμμές παραγωγής της στον τομέα των ειδών ενδύσεως [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 2004, T-117/03 έως T-119/03 και T-171/03, New Look κατά ΓΕΕΑ – Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection), Συλλογή 2004, σ. II-3471, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 46 Λαμβανομένης υπόψη, καταρχάς, της φύσεως των προϊόντων και του τρόπου εμπορίας των, ακολούθως, των συναλλακτικών ηθών στον τομέα της σημάνσεως ειδών ενδύσεως και, τέλος, των προσδοκιών και των συνηθειών του ενδιαφερόμενου κοινού, σκόπιμο είναι να θεωρηθεί ότι ευρισκόμενο ενώπιον των επίμαχων σημείων το κοινό δεν θα συσχετίσει τα δύο σήματα, καθόσον το πλέον διακριτικό στοιχείο του προς καταχώριση σήματος δεν ταυτίζεται με το μοναδικό στοιχείο του προγενέστερου σήματος και δεν είναι σύνηθες το «κύριο σήμα» να αποποιείται το σήμα του προσθέντάς του στοιχείο που χαρακτηρίζει δευτερεύουσα σειρά.
- 47 Ειδικότερα, το ενδιαφερόμενο κοινό είναι, όπως ορθώς επισήμανε η προσφεύγουσα, συνηθισμένο ο ίδιος παραγωγός να διαθέτει στο εμπόριο διαφορετικές σειρές προϊόντων που περιέχουν το όνομα του δημιουργού ή της οικείας επιχειρήσεως παραγωγής ενδυμάτων ακολουθούμενου από το όνομα της σειράς αναλόγως των χαρακτηριστικών της (αθλητική, επίσημη, άνετη κ.λπ.).
- 48 Εν προκειμένω, υπό το πρίσμα της συνολικής εντυπώσεως που προκαλούν τα επίμαχα σημεία, η ομοιότητά τους θεωρήθηκε ασθενής. Παρά την ταυτότητα των επίμαχων προϊόντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λόγω της μικρής ομοιότητας των επίμαχων σημάτων, το ενδιαφερόμενο κοινό, συνηθισμένο στη χρήση από την ίδια επιχείρηση υπο-σημάτων που προέρχονται από το κύριο σήμα, δεν είναι σε θέση

να συσχετίσει τα σήματα ANN TAYLOR LOFT και LOFT, επειδή το προγενέστερο σήμα δεν περιέχει το στοιχείο «ann taylor», το οποίο είναι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 37 ανωτέρω (βλ. επίσης σκέψη 43 ανωτέρω), το πλέον διακριτικό στοιχείο του προς καταχώρηση σήματος.

- 49 Εντούτοις, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το στοιχείο «loft» διατηρούσε αυτοτελή διακριτική δύναμη στο πλαίσιο του προς καταχώρηση σήματος, δεν μπορεί να συναχθεί αυτομάτως από την εν λόγω αυτοτελή διακριτική δύναμη στο πλαίσιο του εν λόγω σήματος η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.
- 50 Συγκεκριμένα, ο κίνδυνος συγχύσεως δεν είναι δυνατό να καθοριστεί *in abstracto*, αλλά πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο σφαιρικής εκτιμήσεως που λαμβάνει μεταξύ άλλων υπόψη το σύνολο των κρίσιμων για την προκειμένη υπόθεση στοιχείων (απόφαση SABEL, σκέψη 18 ανωτέρω, σκέψη 22' βλ. επίσης, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2005, C-120/04, Medion, Συλλογή 2005, σ. I-8551, σκέψη 37), ιδίως τη φύση των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών, τις μεθόδους διαθέσεως στο εμπόριο, την αυξημένη ή μειωμένη προσοχή του κοινού καθώς και τις συνήθειες του εν λόγω κοινού στον οικείο τομέα. Ο έλεγχος των κρίσιμων εν προκειμένω στοιχείων, που αποτυπώνονται στις σκέψεις 45 έως 48 ως άνω, δεν τονίζουν, *prima facie*, την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως των επίμαχων σημάτων.
- 51 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος και, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί ο δεύτερος λόγος που αφορά προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Όσον αφορά την αίτηση τροποποίησης της προσβαλλομένης απόφασης

- 52 Όσον αφορά το τρίτο αίτημα με το οποίο η προσφεύγουσα ζητεί κατ' ουσία από το Γενικό Δικαστήριο να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά τρόπο ώστε να καταχωριστεί το επίμαχο σήμα, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, εφόσον το ίδιο το τμήμα προσφυγών δύναται, δυνάμει του άρθρου 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση ενώπιόν του, το Γενικό Δικαστήριο δύναται, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του μεταρρυθμίσεως, να ασκήσει τις αρμοδιότητες των κατωτέρων οργάνων του ΓΕΕΑ, οι αποφάσεις του οποίου είναι δυνατό να προσβληθούν ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, στο πλαίσιο αυτό, να λάβει απόφαση επί ζητήματος για το οποίο θα μπορούσε να αποφασίσει ο εξεταστής, το τμήμα ανακοπών ή το τμήμα ακυρώσεως. Αντιθέτως, δεν είναι δυνατό να λάβει αποφάσεις που δεν απόκεινται στα όργανα αυτά να λάβουν. Ακριβώς για τον λόγο αυτό το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να καταχωρίσει σήμα, καθότι η καταχώριση αυτή δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα ούτε του εξεταστή ούτε του τμήματος ανακοπών [βλ., κατ' αυτή την έννοια, διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009, T-285/08, Securvita κατά ΓΕΕΑ (Natur-Aktien-Index), Συλλογή 2009, σ. II-2171, σκέψεις 16 έως 23].
- 53 Το τρίτο αίτημα πρέπει επομένως να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 54 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Καθόσον το ΓΕΕΑ ηττήθηκε πρέπει αυτό να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τα αιτήματά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 1ης Ιουλίου 2009 (υπόθεση R 1485/2008-1).**
- 2) **Η προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά τα λοιπά.**
- 3) **Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.**

Martins Ribeiro

Παπασάββας

Dittrich

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Φεβρουαρίου 2011.

(υπογραφές)